

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติ
ของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

FACTORS AFFECTING POLICY IMPLEMENTATION SUCCESS OF CHILD DEVELOPMENT
CENTER IN TESBARN BAUNGYITHO THANYABURI DISTRICT
PATHUMTHANI PROVINCE

ชนกฤต โพธิ์เงิน¹

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองเด็กของศูนย์เด็กเล็กของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 192 คน ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวม ข้อมูล คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการศึกษา พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.46 มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.15 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.17

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี มากที่สุด คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และความร่วมมือ และน้อยที่สุด คือ การเมืองและสภาพแวดล้อม

3. ความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี มากที่สุด คือ ด้านผลผลิตทั้งปริมาณและคุณภาพ และน้อยที่สุด คือ ด้านการไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อนโยบายอื่น

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ภาวะผู้นำ สมรรถนะขององค์กร ความร่วมมือของพนักงาน และ ความสัมพันธ์กับการเมืองและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมือง บึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสำเร็จ นโยบาย ศูนย์เด็กเล็ก

Abstract

The objectives of this research are to study the factors affecting policy implementation success of Child Development Center in Tesbarn Baungyitho Thanyaburi

¹ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

District Pathumthani Province. The sample of 192 persons are selected from the Parents of children in the Child Development center in Tesbarn Baungyitho Thanyaburi District Pathumthani Province. And 6 experts on the Child Development center in Tesbarn Baungyitho Thanyaburi District Pathumthani Province. Data are collected by using questionnaires and interview. Statistical tools employed for analysis of data are percentage, mean, standard deviation and Pearson's product-moment correlation coefficient at 0.01 level of significance. The results of research are as follow :

1. The most samples were women (61.46 %), had age 26-35 years (61.46 %), Education in secondary (50.00 %), income per month 10,001-20,000 baths (54.17).

2. The factors affecting policy implementation success of Child Development Center in Tesbarn Baungyitho Thanyaburi District Pathumthani Province was at more level. The most factors affecting policy implementation success of Child Development Center in Tesbarn Baungyitho Thanyaburi District Pathumthani Province were Executive Leadership And cooperation. The least factor was Political and environmental condition.

3. The successful of policy implementation of Child Development Center in Tesbarn Baungyitho Thanyaburi District Pathumthani province was at more level. The most success of policy implementation of Child Development Center in Tesbarn Baungyitho Thanyaburi District Pathumthani Province was Both the quantity and quality of output. The least was The policy does not cause problems for others.

4. The hypothesis test found that Executive Leadership, Organizational Performance, collaboration of Staff and relationships with influential groups / interest groups in local had Relations with successful implementation of policy implementation of Child Development Center in Tesbarn Baungyitho Thanyaburi District Pathumthani Province at level of statistical significance. 01.

Keywords: Successful, Policy, Child Development Center

บทนำ

เด็กคือทรัพยากรที่สำคัญของชาติและเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เด็กคือต้นทุนทางสังคมที่มีค่ามากที่สุดถ้าเด็กๆ ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวอย่างมีคุณภาพ ซึ่งก็หมายถึงเด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพด้วยเช่นกัน เด็กปฐมวัยคือเด็กที่มีอายุระหว่างแรกเกิดถึง 5 ปี ซึ่งถือว่าเป็นวัยวิกฤตของชีวิตมนุษย์ เป็นช่วงวัยที่มีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน เด็กในวัยนี้ต้องการการเรียนรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 6 มารดา ผู้คนรอบข้าง และสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัว ซึ่งจะส่งผลให้เกิดเป็นรากฐานของบุคลิกภาพ อุปนิสัย และการเจริญเติบโตของสมองที่มีผลต่อสติปัญญาและความสามารถ ดังนั้นการปลูกฝังและสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านให้แก่เด็กปฐมวัยให้เจริญเติบโตเต็มศักยภาพในช่วงอายุนี้นี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อสร้างรากฐานที่ดีให้เด็กๆ ได้เจริญเติบโตเป็นเยาวชนที่เฉลียวฉลาด คิดเป็น ทำเป็นและมีความสุขมากกว่าการปลูกฝังสร้างเสริมในช่วงวัยอื่นๆ ขณะนี้ผลการประเมินเด็กไทยพบว่าพัฒนาการของเด็กไทยทางด้านภาษาและการเรียนรู้ ยังช้ามากกว่า 20% (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2549 : 33)

ในการนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 41 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจะต้องจัดทำแผนพัฒนา

การศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ซึ่งเน้นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยึดทางสายกลางบนพื้นฐานของความสมดุลพอดีรู้จักประมาณอย่างมีเหตุผล มีความรอบรู้เท่าทันโลก เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย โดยยึด “คน เป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทยไว้ว่ามุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness society)” คนไทยมีคุณธรรมนำความรู้รอบรู้เท่าทันโลก ครอบคลุมรอบรู้ ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรมสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยมีเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม ทั้งนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนที่มีคุณธรรมนำความรู้ ส่งเสริมให้คนไทยเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและสามารถจัดการองค์ความรู้ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้สมัยใหม่ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2551 : 2)

ที่ผ่านมาการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ถือว่าประสบความสำเร็จมาก ซึ่งสังเกตได้จากการเจริญเติบโตก้าวหน้าทั้งด้านอาคารสถานที่ บุคลากร และจำนวนเด็กเล็ก ปัจจุบันมีถึง 192 คน จากศูนย์เด็กเล็ก 4 ศูนย์ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานีให้ความสำคัญในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กมากจนประสบความสำเร็จและประชาชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์มาก

จากความสำคัญดังกล่าว จึงเป็นมูลเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี รวมทั้งการนำเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วรเดช จันทรศร (2551: 16) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงกระบวนการที่ทำให้เกิดการกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมด ปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายของนโยบายที่กำหนดไว้

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2540 : 90) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมี 2 ประเด็นสำคัญ ประเด็นแรก คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการนั้นคือ มีความต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา และประเด็นที่สองคือการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2544 : 45) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ว่า การนำนโยบายไป

ปฏิบัติต้องมืองค์การ หรือหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง หากมืองค์การอยู่แล้วก็ต้องมอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ ขององค์การรับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน การนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องคำนึงถึงการจัดหาทรัพยากรต่างๆ ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์ใช้สอยและปัจจัยอื่นๆ ที่จำเป็นให้ครบถ้วนเหมาะสมเพื่อเป็นหลักประกันเบื้องต้นว่าการปฏิบัติตามนโยบายจะบรรลุผลสำเร็จที่ต้องการ

จากความหมายและคำนิยามที่นักวิชาการต่าง ๆ ให้อันนี้มีความเห็นที่คล้ายคลึงกัน สรุปเป็นความหมายในการศึกษาครั้งนี้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการในการบริหารทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรทางกายภาพ เพื่อยกระดับความสามารถขององค์การที่รับผิดชอบนโยบาย ให้สามารถผลักดันกิจกรรมการดำเนินการตามนโยบายให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้จะต้องสามารถตรวจสอบและประเมินผลความสำเร็จนั้นได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้ปกครองเด็กของศูนย์เด็กเล็กของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 192 คน การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี รวมจำนวน 6 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 ขอความอนุเคราะห์จากนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ทดลองใช้แบบสอบถาม (try out) ฉบับที่ 2 ขอความร่วมมือจากนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 192 ชุด พร้อมหนังสือของมหาวิทยาลัย และหนังสือของความร่วมมือจากผู้วิจัยเอง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดส่ง และขอรับคืนทางไปรษณีย์ และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

พบว่า ผู้ปกครองเด็กของศูนย์เด็กเล็กของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 192 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 61.46 และเป็นเพศชาย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 38.54 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 26-35 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 41.15 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ 10,001-20,000 บาท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17

ภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) มากที่สุด คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และด้านความร่วมมือ เท่ากัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ภาวะผู้นำ สมรรถนะขององค์การ ความร่วมมือของ

พนักงาน และ การเมืองและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพโดยสรุปค่าให้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลเมืองบึงยี่โถให้ความสำคัญเกี่ยวกับศักยภาพของบุคลากร การทำงานเป็นทีม และสภาพแวดล้อมบรรยากาศของศูนย์เด็กเล็กเอื้อต่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กเล็กที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับบุคลากรที่มีการพัฒนาความสามารถ ความสามัคคีของบุคลากรทั้งองค์กรจึงได้ส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษา

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี มากที่สุด คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี มีความสามารถในการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาศูนย์เด็ก มีอิสระในการตัดสินใจ และเป็นผู้ที่กล้าคิดกล้าทำ ที่สำคัญเริ่มมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กมากขึ้น และให้การสนับสนุนในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพของครูและพี่เลี้ยง พัฒนาวิสถุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการสอนและการดูแลเด็ก ตลอดจนพัฒนาอาคารสถานที่ มากขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศุภโชค อินทรเรือง (2552) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และมีผลน้อยที่สุดคือ ด้านความร่วมมือ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะฝ่ายบริหารเป็นพลังผลักดันการเปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิมที่เป็นอยู่ ทำให้เกิดการตระหนักคุณค่า วิสัยทัศน์ มีความชื่นชม ภาคภูมิใจ และได้รับความเคารพนับถือ และจงใจให้ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายงาน ทำงานบรรลุเป้าหมายงาน ทำงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย มีการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล มีการแก้ปัญหาอย่างมีระบบและมุ่งพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้น เพื่อให้องค์กรได้รับประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภโชค อินทรเรือง (2552) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และมีผลน้อยที่สุดคือ ด้านความร่วมมือ ผลสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี คือ เด็กนักเรียนที่จบการศึกษาจากศูนย์เด็กเล็กมีคุณภาพมากที่สุด

2. ด้านสมรรถนะขององค์กร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เป็นเพราะฝ่ายบริหารมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สามารถนำพาพนักงานขององค์กรให้มีความสามารถในการแยกแยะสิ่งที่ถูกและผิด มีความเชื่อในค่านิยมแบบประชาธิปไตย มีจริยธรรม คุณลักษณะที่ดี มีอุดมการณ์ ควบคุมตนเองได้ตระหนักในตนเองโดยผ่านทางบริการทางสังคม เคารพตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กล้าคิดกล้าแสดงออกที่เหมาะสม เป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร ร่วมมือกับผู้อื่น

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีความรู้ทางเทคนิคในการเพิ่มศักยภาพตนเองและส่งเสริมให้เพื่อร่วมงานได้รับความรู้ และมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาพรรณ แสงรัตนายนต์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับอนุบาล และประถมศึกษา:กรณีศึกษา โรงเรียนนครนนท์วิทยา2 วัดทินกรนิมิต ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่สำคัญได้แก่ ครู ผู้บริหาร คุณภาพนักเรียน อาคารสถานที่ ผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. ด้านความร่วมมือ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พนักงานเทศบาลเมืองบึงยี่โถให้ความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพของครูและพี่เลี้ยงของศูนย์เด็กเล็ก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากฝ่ายบริหารเป็นแบบอย่างที่ดีในการตื่นตัวเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ เปิดใจยอมรับองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ๆ ตลอดเวลา สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และตอบสนองวิถีการดำรงชีวิตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วัฒนธรรมเทคโนโลยีต่างๆ อย่างรวดเร็ว การพัฒนาที่สำคัญคือการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ และที่สำคัญสุดท้ายคือการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ด้วยการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนาเตีย เจ๊ะมุ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มลุ่มน้ำสายบุรี อำเภอรามัญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านภาวะผู้นำด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือภาวะผู้นำด้านการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน ตามด้วย ภาวะผู้นำด้านการพัฒนาและสร้างมาตรฐานวิชาการ และภาวะผู้นำด้านการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ ตามลำดับ

4. ด้านการเมืองและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองมีความสนใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในศูนย์เด็กเล็ก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อาจเป็นเพราะฝ่ายบริหารมีภาวะผู้นำด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กตลอดเวลา มีการกำหนดเป้าหมาย การนิเทศ และการประเมินผลด้านการสอน การประสานด้านการใช้หลักสูตร การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนการควบคุมการใช้เวลาในการสอนการจัดให้มีสิ่งจูงใจให้กับครู การส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ การสร้างมาตรฐานด้านวิชาการการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาพรรณ แสงรัตนายนต์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับอนุบาล และประถมศึกษา:กรณีศึกษาโรงเรียนนครนนท์วิทยา2 วัดทินกรนิมิต ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่สำคัญได้แก่ ครู ผู้บริหาร คุณภาพนักเรียน อาคารสถานที่ ผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของศัตราวิชญ์ เกิดสินธุ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันอาชญากรรมไปปฏิบัติของสถานีตำรวจนครบาล ภาษีเจริญ ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีระดับปัจจัยสูงสุด รองลงมา ด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมาด้านสมรรถนะของหน่วยงาน และด้านทรัพยากรสนับสนุน มีปัจจัยต่ำสุด

ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรามบุรี จังหวัดพุมธานี ซึ่งมีด้านต่างๆ ที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยเห็นด้วยต่ำที่สุด และสมควรได้รับการปรับปรุงในการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอรามบุรี จังหวัดพุมธานี ควรเพิ่มศักยภาพความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และความคิดสร้างสรรค์ทางบวก เกี่ยวกับความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติ ให้ครอบคลุมแต่ละฝ่าย ตามตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ โดยเน้นความรู้ความเข้าใจแบบบูรณาการหลักการนำนโยบายพัฒนาศูนย์เด็กเล็กไปปฏิบัติ ให้เข้ากับหน้าที่ และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันของ

เทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร รวมทั้งเป็นการยกระดับการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ให้สูงขึ้น ทำให้การทำงานสนองต่อผู้ปกครองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในเรื่องต่อไปนี้

1. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ควรปรับปรุงและพัฒนาด้านการตัดสินใจ การที่จะพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่กล้าคิดกล้าทำ มีหลักจิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจ ผู้ใต้บังคับบัญชาให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน และเป็นผู้ที่เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะพัฒนาศูนย์เด็กเล็กอยู่เสมอ ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องในการตัดสินใจ ควรมีการตั้งสมมติฐาน กำหนดกลยุทธ์ การพัฒนาทุติยวิธี การประชุมคณะกรรมการบริหารในการตัดสินใจ ข้อมูลย้อนกลับ การประเมินต้องเป็นวิทยาศาสตร์ และเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางต่างๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ควรจะมีอิสระในการตัดสินใจ การมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติตามและง่ายต่อการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน

2. ด้านสมรรถนะขององค์กร ควรปรับปรุงและพัฒนาด้านการสนับสนุนด้านวิชาการและเทคโนโลยีแก่ศูนย์เด็กเล็กเพียงพอต่อความต้องการ ฝ่ายบริหารต้องจัดโครงสร้างการแบ่งอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน ต้องเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อสลับหน้าที่ สนับสนุนให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรได้รับการศึกษาอบรมตรงตามลักษณะงาน มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในหน่วยงานเพื่อลดขั้นตอนการทำงานรวมทั้งเทคนิค และนวัตกรรมใหม่ๆ บุคลากรสามารถเข้าถึงเครือข่ายสารสนเทศได้อย่างสะดวก ต้องสร้างบรรยากาศขององค์กรที่เอื้อต่อความสามัคคีเพื่อร่วมกันเดินไปสู่เป้าหมายร่วมกันของทุกฝ่าย

3. ด้านความร่วมมือของพนักงาน ควรปรับปรุงและพัฒนาด้านพนักงานเทศบาลเมืองบึงยี่โถให้ความร่วมมือในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของศูนย์เด็กเล็ก ควรจัดกิจกรรมและการประชุมระหว่างข้าราชการครู และผู้ปกครองนักเรียนให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ชุมชนต้องเกิดความรัก ความสามัคคีกับศูนย์เด็กเล็ก กิจกรรมบูรณาการโดยยึดหลัก “หนึ่งแนวคิดเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายกิจกรรม หนึ่งกิจกรรมเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายทักษะและหลายประสบการณ์สำคัญ” โดยริเริ่มจากฝ่ายพนักงานในการสร้างบรรยากาศพัฒนาสิ่งแวดล้อมของศูนย์เด็กเล็ก เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริงต่อไป

4. ด้านการเมือง และสิ่งแวดล้อม ควรปรับปรุงและพัฒนา ด้านงบประมาณ และสิทธิพิเศษต่าง ๆ ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มนักการเมือง และศูนย์เด็กเล็กได้รับการสนับสนุนจากข้าราชการ ควรเน้นการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ที่ศูนย์ดำเนินการ รวมทั้งประโยชน์ในการสร้างเยาวชนที่ทรงคุณค่าของประเทศ “เด็กวันนี้ คืออนาคตของชาติ” การพัฒนาประเทศชาติในวันข้างหน้าต้องพึ่งพาเด็กเล็ก ถ้าเราไม่ร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาให้เด็กเล็กเป็นเด็กที่ เก่ง ดี มีสุข ประเทศก็ไม่สามารถที่จะก้าวทันกับประเทศในกลุ่มอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2551). **คู่มือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2549). **ศูนย์เด็กเล็กน่าอยู่...หนู ๆ ปลอดภัย**. กรุงเทพมหานคร : หลอพับลิชชิ่ง. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). **ศึกษิตแห่งศตวรรษที่ 21 แนวคิดการปฏิรูปการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ : ส.เอเชีย เพรส .
- คะนิงนิจ ดวงจิตตร. (2541). **การเมืองในการนโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีนโยบายกำลังคน**. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ. (2542). เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการจัดการพัฒนาสังคม. คณะพัฒนาสังคม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2544). นโยบายสาธารณะ : แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. กรุงเทพมหานคร :
คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.